

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَنبَلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ

وَالْأَنْفُسِ وَالْعَمَلَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) bir gün, çocuğunun kabri başında feryat eden bir kadına rastladı. Acılı anneye, “Allah’a isyan etmekten sakın ve sabret!” diyerek nasihatte bulundu. Üzüntüsünden Allah Resûlü’nü tanıyamayan kadın, “Bana karışma! Benim başıma gelen senin başına gelmedi ki!” deyiverdi. Bir müddet sonra kendisine nasihat edenin Resûl-i Ekrem olduğunu anlayınca Peygamberimizin huzuruna gelerek özrünü beyan etti. Bunun üzerine Rahmet Elçisi (s.a.s), şu özlü tavsiyede bulundu:

إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى “Gerçek sabır, musibetin geldiği ilk anda gösterilen sabırdır.”ⁱ

Aziz Müminler!

Hayatın akışı içerisinde her birimizin yaşadığı zorluklar, çile ve kederler, maddi ve manevi sıkıntılar olması mukadderdir. Çünkü bu dünya, adı üstünde, “imtihan dünyası”dır. Başa çıkmak için uğraştığımız imtihanlardan çok daha fazlasını Resûlullah (s.a.s) yaşamıştır. O, daha doğmadan babasını, henüz altı yaşındayken annesini kaybetmiş, yetim ve öksüz olarak büyümüştür. Can yoldaşı eşini ve altı çocuğunu kendi elleriyle toprağa vermiştir. Mekke’de bir avuç müminle birlikte müşriklerin amansız baskı ve işkencelerine, kısıtlama ve dışlamalarına maruz kalmıştır. Bütün bu sıkıntı ve musibetlere rağmen, Peygamber Efendimiz asla ümidini ve inancını kaybetmemiş, daima Rabbine sığınmış ve O’ndan yardım istemiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurur: “Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle sımayacağız. Sabredenleri müjdele!”ⁱⁱ

Elbette hiçbirimiz zorluklarla karşılaşmayı arzu etmeyiz. Ancak müminler olarak biliriz ki, hayatın güzel anları kadar, sıkıntılı zamanları da dünya imtihanımızın birer parçasıdır. Cenab-ı Hak, insanı bazen elindekileri alarak bazen de fazlasıyla nimet vererek imtihan eder. Bu yüzden, musibet karşısında isyan etmek, kırıp dökmek ya da kötü söz söylemek yerine öncelikle sabırlı ve metanetli olmaya gayret gösteririz. Sağduyu ve akl-ı selim ile hareket ederiz. Sıkıntıyı aşmak için üzerimize düşen sorumluluğu yerine getiririz.

Değerli Müminler!

Sevgili Peygamberimiz bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyor: “Müminin hali ne hoştur! Her hali kendisi için hayırlıdır ve bu durum yalnız mümine mahsustur. Başına güzel bir iş geldiğinde şükreder; bu onun için hayır olur. Başına bir sıkıntı geldiğinde sabreder; bu da onun için hayır olur.”ⁱⁱⁱ

O halde, iyi günde olduğu kadar, kötü günde de hayata tutunmak ve Rabbimizle aramızdaki bağdan güç almak, imanın güzelliğindedir. Yaşadığımız zorluklar karşısındaki metanetli tavrımızın, Allah katında nice kolaylığın müjdecisi olacağını unutmayalım. Bizler bu dünyaya, inanmak ve iyi işler yapmak için geldik. Peygamberimizin umut ve teselli vadeden şu hadisini hatırlayalım: “Vücuduna batan bir diken bile olsa, başına gelen her türlü musibet karşısında Müslüman’ın günahları affolunur.”^{iv} Rabbimizin yardımından ve rahmetinden ümidimizi kesmeyelim.

i Buhârî, Cenâiz,31.

ii Bakara, 2/155.

iii Müslim, Zühd, 64.

iv Buhârî, Merdâ, 1.